

KONINKLIJKE VLAAMSE
STRIJDBROEDERS

REDERJKERSKAMER
St.-ELOOI KNESSELARE

JAARVERSLAG 2006

9 januari 2007

De Swaene

Inleiding

't Is met een griffier als met de wijn,
die gaat rijpen als hij ouder wordt.
Of, als hij te lang ligt, verandert in azijn.
Mijn 25ste jaarverslag, krijgt u onverkort
met hoogtes en met laagtes,
hoor zelf maar of 't geslaagd is...

10 januari Franky De Vos

In januari komt de eerste spreker, Franky De Vos, ons explicueren hoe we als vereniging beter met de jeugd kunnen communiceren. De vergrijzing slaat namelijk ook in onze vereniging hard en ongenadig toe er is zelfs sprake van verkaling, ook verkalking, ondanks alles, malgré tout.

De Vos heeft ervaring met de jeugd op het gebied van communicatie, doet ons enige tips aan de hand en geeft een aannemelijke explicatie waarom jongere mensen minder interesse tonen voor onze exploitatie ondanks onze inspanningen om onze vereniging bij hen te promoten.

Een aantal factoren zijn er die hen bij 't verenigingsleven hinderen. Zo zitten die mensen meestal opgescheept met kleine kinderen, hun werkdruk is onnoemelijk groot, ze zitten voor tv of internetten en onze programmatie lijkt hen niet meteen in vuur en vlam te zetten...

7 februari Alg. Ledenvergadering

In februari staat een serieuze ledenvergadering gepland en met reden, want de statuten moeten aangepast en we vereremerken enkele leden. Maar eerst gaan we Joeri Roose en David Geens volwaardig lid verkiezen. Daarna zijn er de vijf waarvoor we 25 jaren geleden al eens mochten kiezen :

Chris De Neve, Gerard De Spiegelaere en Frank Stock, Jan Vande Castele en Bart Vandeweghe krijgen in blok de medaille opgespeld als erkenning van een kwarteeuw lidmaatschap, voor sommigen is 't ook een appreciatie voor hun medezeggenschap...

Daarna volgt een min of meer ernstige discussie over de statuten en met 30 leden leidt dat zo nu en dan tot heftige disputen. Tot slot worden de moties van de Eed met meerderheid aanvaard en daarop wordt geklonken met een gratis tractatie, uiteraard.

Ikzelf mag dan mijn jaarverslag nog presenteren, in de hoop dat de vergadering het kan appreciëren. maar ik begin me stilaan te realiseren dat zo'n epistel een mens zou kunnen enerveren.

Maart TONEEL

In maart staat er toneel op ons programma : EQUUS van Peter Shaffer en geloof me : vergeleken met 15 jaar terug spelen ze het stuk nog nog straffer. De bezetting is homogeen en door onze regisseur goed uitgebalanceerd, het publiek krijgt nijpend drama opgediend , het decor is smaakvol gestileerd.

Geert overtuigt als psychiater, maar bij hem zat er al iets los, Ewoud speelt gewoon zichzelf en veroorzaakt menig meisjesblos, Hans hoeft als getormenteerde vader eigenlijk niet te acteren en An-Sofie kan zonder moeite de verwaarloosde huissloof imiteren.

Lieve speelt de begrijpende Moeder Theresa in eigen persoon, en voor Kathy is de rol van verpleegster heel doodgewoon. Dirk overtuigt zelfs zonder zijn eigen laarzen uit te trekken en Let kan zélf overtuigen zònder iets uit te trekken.

Alleen Bavo krijgt van mij een minnetje op zijn conto : een echt paard hééft immers niet zo'n brede torso. Verder trekt hij bij de vrouwen alle aandacht van het stuk weg, ik heb ze wel zien loeren die dames, ze waren àllen van dat stuk weg...

14 maart Verkiezing

Verder in maart zijn er verkiezingen en moeten er stemmen worden geteld, maar eerst wordt onze nieuwe Prince, Johan Taeldeman, plechtig aangesteld. Hij spreekt een woord van dank en belooft stellig wat vaker binnen te zwaaien. Wij nemen er nota van en hopen dat hij ons geen oren aan wil naaien.

Dan volgt de verkiezing en zoals de nieuwe statuten zijn opgesteld, wordt eerst voor de Eed gekozen, 11 leden al te samen , welgeteld. Veel verandert niet, zoals na het tellen van de 29 stemmen moet blijken, enkel Frank Stock moet in de plaats van Geert De Groote wijken.

Maar Frank heeft het zelf gezocht door zijn ontslag aan te bieden, hij wil gewoon meer tijd om in zijn tuin te spitten en te wieden. Als dat geregeld is, hebben we enkel nog één stemronde voor de Deken van doen en de leden geven Renaat De Blaere het vertrouwen, zenden hem niet met pensioen.

Beste vrienden van de poëzie, ik kan het niet beter zeggen vanachter mijn brillenglas : "Ze dronken een glas, ze deden een plas en alles bleef zoals het was." (of toch bijna)

18 april

Pol Van den Driessche

Vervelend moment in een jaarverslag is altijd die gemiste vergadering.
In april dat jaar moet ik verstek laten gaan, maar met rechtvaardiging.
Ziek, en niet in staat om Pol Van den Driessche te horen spreken,
die zich over de macht van de 4de macht het hoofd heeft lopen breken.

Ik weet dus van toeten noch van blazen, daar niemand me heeft ingelicht.
Die 4de macht dat is voor mij iets wat volkomen in het duister ligt
Van machten weet ik niets af : ik kan hoogstens tot de 2de macht verheffen,
ik ken ook nog de rechterlijke macht, u weet wel : die heren (die goed ...) met hun witte beffen

En heel veel vroeger moest ik ooit de landmacht helpen versterken.
Mijn ervaring leerde : 't is beter elk contact met welke macht ook te beperken,
want meestal probeert die, hoe wereldlijk of bovenaards die ook mag heten,
mijn kleine menselijke vrijheid te limiteren tot het laten van geparfumeerde scheten.

5 mei

Kroegentocht

Na deze meditatieve woorden komen we bij de kroegentocht in mei.
Tot zover het verslag daarover, een vermelding is voldoende, zo lijkt mij.

.....

Waarom ik het hierbij laat, is eigenlijk heel simpel :
mijn voorhoofd is nu al getrokken tot één grote rimpel
van het voortdurend prakkizeren
waarover ik nu weer moet fantaseren.
Alles en iedereen erbij betrokken is al 13 keer volop vermeld,
wat kan in 's hemelsnaam over die 14de keer worden verteld ?

Niets nieuws, niets spectaculairs...
daarom enkel een kort gedicht, confrères

Kroegentochtblues nr. 14

De kroeg is leeg, het bier is op,
de muzikanten hebben ingepakt.
Daar lig ik met een houten kop,
mijn ogen donker ingezakt.

Tussen mijn oren hoor ik nog muziek,
en op de achtergrond miauwt een zwarte kater.
Ik geeuw hartgrondig, voel me ziek.
Vanwaar toch het verlangen naar fris water ?

En als ik blootsvoets voor de spiegel sta
kan ik dààrin nauwelijks mezelf herkennen.
En heel die kroegentocht verwens ik naar Antarctica,
terwijl ik diep van binen moet bekennnen
dat mijn hart plots toch sneller bonzen gaat,
bij de gedachte dat straks nummer 15 komen gaat.

Bedankt, vrienden van de poëzie...

13 juni Avondwandeling

In juni lopen we twee natuurpuntgidsen achterna op een avondpromenade, dwars doorheen het Maldegemveld, langs bos en hei en smalle paden. Een regenvlaag heeft alles natgeplensd, Moeder Natuur geurt naar het nat : het gras, de kruiden en de bloemen doen om het meest hun best zowat.

Ook 't gedierte is ons goed gezind en komt geschikt uit het struweel tevoorschijn, de grote beesten of het kleine vliegend grut, 't kan al een lust voor 't oog zijn. Alleen de muggen zwermen iets te uitgelaten rond hoofd en ledematen, zodat menigeen, zij het onvrijwillig, als bloedgever de bossen heeft verlaten.

Als d' avond is neergekomen, de zonne zonk en 't duister klom, de winden door de bomen ruisen en de sterren staan alom, dan laten we het slapend woud en gaan in 't Jagershof een pintje drinken en zitten neer onder een parasol waarop de regendruppels prettig klinken.

13 juni 11 juli-uitstap

11 juli is dit jaar niet anders dan andere jaren de dag waarop we voyageren en met de bus gaat het naar Antwerpen om het nieuw gerechtsgebouw te inspecteren. Het is een zonnige dag en de stemming is uitstekend, tot op het moment dat we te horen krijgen wat de kostprijs is van dit futuristisch monument.

Onder de indruk van zoveel praal en glorie, een ietsiepietsie boven 't staatsbudget, lopen we de stad in, op zoek naar een niet te dure middaglunch of schappelijk buffet. Dan gaat het richting Lier, plezierige stad van Timmermans en Vanderpoorten, voor een lange,... lange wandeling die leidt langs pleinen en langs poorten.

De gidsen zijn echte schapenkoppen die urenlang wetenswaardigheden spuien, zodat sommigen onderweg voortijdig afhaken, zodanig moe van al dat kruien. Maar 't loopt goed af en ieder overleeft de lange queeste in de Pallieterstad en na een verkwikkend biertje, kruipen we terug de bus op, enigermate afgemat

Terug in Knesselare wacht ons op het terras van de Clochard een heuse barbecue met lekkere brokjes van de rooster, we genieten na en voelen ons de happy few. Als afsluiter van de 11de juli gaan we volkomen statutair nog een liedje kwelen, dat niet zò harmonisch klinkt als anders, maar dat ligt aan 't late uur... ten dele.

12 sept. Prof Van Ranst

In september komt professor Van Ranst ons wegwijs maken in de virologie, hij is expert in kleine beestjes die zorgen voor heel wat kopzorg bij de medici. Ook voor ons zijn die virussen een bron van ergernis en lichamelijke ongemakken, zij halen ons uit roulatie, maken ons koortsig of doen ons overvloedig kakken. (pillen pakken)

In 't slechtste geval eindigt een bezoek van die microscopische gasten op een autopsie. Daar heb ik niets op tegen bij een ander, maar 't is iets waar ikzelf wat tegenop zie. Behalve virussen zijn er ook nog bacteriën en parasieten, allemaal even leuk, ze maken ons hondsberoerd, en in 't beste geval blijft het simpelweg bij jeuk.

Spuitjes met vaccins of hopen antibiotica kunnen soms de redding brengen, al zijn die kleine klojo's wel eens resistent en gedragen zich als echte krenge. Ze zijn niet weg te krijgen, en lijken nog het meest op ongewenste zondagse visite die komen ook meest onverwacht, blijven ook veel te lang en zijn ook niet te genieten...

10 okt. Jan Van de Castele

In oktober staat een vergadering geprogrammeerd zoals in vroeger tijden, met een spreker uit eigen midden die zijn Vlaams bewustzijn komt belijden. Jan Van de Castele met name komt de Rederijkers (en zijn familie) overtuigen dat die anderstalige landgenoten van ons moeten stoppen met het wiertjeszuigen.

Als medewerker van de Vlaamse Volksbeweging is van Jan niets anders te verwachten, en wie hem persoonlijk kent, is al langer vertrouwd met zijn separatistische gedachten. Volgens mij, maar ik kan me vergissen, had hij ook de hand in die uitzending van RTB, want in de eindgeneriek duikt plots een naam op... Duchateau ! Zelf gezien op de tv ?

In elk geval komen die avond harde cijfers naar voren als ondersteuning van zijn eis, de Walen kunnen, zegt hij, de pot op, net zoals die chique charels van 't paleis. Maar eer het zover komt, zal nog massa's water door Maas en Schelde vloeien en moet Vlaanderen op de akkers van dit artificiele land zijn ongenoegen laten groeien...

14 nov. Prof. Denis De Keukeleire

In november wacht ons in De Swaene een aardige surprise met bier en kaas, daar bovenop een specialist in hop en menopauze, verre van een houten Klaas ! Professor Denis De Keukeleire, ook wel de kakelende Keukeleire genoemd, leert ons hoe we moeten proeven van het Belgisch bier, wereldwijd geroemd.

We degusteren het met enkele hapjes, maar die dienen louter als decoratie, wij concentreren ons op het gerstenat én op professors presentatie. Die is doorspekt met grappen, grollen, anekdotes en plisanterieën allerlei, de mythe van de droge wetenschapper, de nuchtere academicus voorgoed voorbij...

Als ge hem ziet, zoudt ge niet zeggen hoe slim die mens wel is
Hij kan, gewoonweg door te proeven, zeggen hoe oud een pintje is.
en kan met een simpel scheutje hop de vrouwenklachten minderen ?
En 't schoonst van al bevestigt hij , wat niemand hier zal hinderen,
dat het dagelijkse drinken van een goed glas bier
garant staat voor een heel lang leven vol plezier...

2 dec. Patroonsfeest

In 2006 speelt het laatste wapenfeit zich af op 2 december jongstleden, wanneer we het patroonsfeest vieren, samen met sponsors en met leden. We beginnen in 't gemeentehuis met Kirke, een welgevallig damesstrijkkwartet, dat na het woordje van de Deken een klassiek en tangorepertoire' inzet.

't Zijn niet enkel zoetgevooisde klanken die het hart beroeren, menig mannenoog gaat twinkelen, zoals zij hun strijkstok kunnen roeren. Aan het einde van 't concerto gaan we cito presto De Plaatse oversteken om in De Swaene een aperitief te drinken en hapjes binnen te steken.

De avond verloopt voor ieder best genoeglijk, aangenaam en ongedwongen, maar dat is enkel mogelijk omdat de kas aardig wat is bijgesprongen. Uw 7,50 euro was wel nodig, omdat we als vereniging niet genoeg verdienen en ook niet beschikken over een dotatie of een steunfonds van de marine.

Slot

Ziezo, ik heb het laatste woord gezegd
en da's geheel en al niet onterecht
want 'k zou me heel sterk moeten vergissen
als jullie nu niet dringend willen... kwissen.